NN 16/2021 (17.2.2021.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-4048/19-9 od 29. siječnja 2021.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

311

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Manueli Ostoić Čačinović, kao sucu pojedincu i Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja R. G. iz Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe I. I. d.d., Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon objave presude, dana 29. siječnja 2021.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-01/539, urbroj: 376-05-2-19-6 od 23. listopada 2019.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-01/539, urbroj: 376-05-2-19-6 od 23. listopada 2019. odbijen je zahtjev za rješavanje spora korisnika, tužitelja R. G. zastupanog po L. M. G..

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi i pobija zakonitost osporavane odluke te ističe kako već 27. studenog 2018. njegova supruga prvo telefonom, a potom elektroničkom poštom, na e-mail... Dodao je kako je 3. prosinca 2018. njegova supruga kontaktirana od strane djelatnika I. radi dobivene elektroničke pošte o otkazivanju TV programa, a tada je supruga rekla kako želi samo Internet, ali bez ugovorne obveze od 2 godine, te da će pričekati bolje ponude. Supruga nije rekla kako želi televizijske programe, što je jasno i napisala 27. studenoga 2018., a tada joj agentica nije pojasnila na koji način može zatražiti samo uslugu Internet. Istaknuo je kako su pozivom od 22. siječnja 2019. i njega kontaktirali, a on je potvrdio kako ne želi nikakve ugovorne obveze i ustrajao da želi samo Internet. Nakon što su primili račun za 12. mj. 2018., utvrdili su kako se ništa nije promijenilo pa je supruga 12. siječnja 2019. poslala e-mail kojim je tražila korekciju računa sukladno ranijem traženju. Nakon šest dana, 18. siječnja 2019., supruga je dobila poziv na koji se nije javila jer je bila kod liječnika, a potom su dobili poruku da se povratno javi na adresu e-mail…, što je i učinila 21. siječnja 2019. Napomenuo je kako je zainteresirana osoba nije bezuspješno kontaktirala jer je zvala samo jednom. Dodao je kako je 22. siječnja 2019. putem telefona Agentica zainteresirane osobe navela kako je usluga interneta i TV i dalje isporučena, iako to nisu željeli. Tek nakon prigovora, 22. siječnja 2019., rečeno im je kako treba promijeniti paket, a do tada se svjesno ignorirao njihov zahtjev iako je supruga pisano 27. studenog 2018. putem e-maila zahtijevala promjenu paketa. Napomenuo je kako ne postoji nikakav pisani trag kojim ga se upozorava kako treba promijeniti uslugu, iako je supruga pisano tražila promjenu. Istaknuo je i kako I. I. postupa po telefonskim razgovorima agenata koji postavljaju dvosmislena pitanjima i zaključuju krivo u njihovu korist, a ne po pisanom zahtjevu potrošača. Naglasio je kako zainteresirana osoba nema pisani dokaz o tome da on želi da mu ostane usluga i interneta i TV, a suprotno tomu on ima pisani e-mail od 27. studenog 2018. kojim su mu dali uputu kako to ostvariti. Predlaže da mu se umanji račun za 12/2018, 1/2019 i 2/2019 za uslugu koja mu je isporučen protiv njegove želje.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja i ističe kako je tuženik u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pritom načelo zakonitosti iz članka 5. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/2009, dalje ZUP) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporeno rješenje tuženika u svemu obrazloženo i u skladu s odredbom čl.98. st. 5. ZUP-a. Dodaje kako tek nakon Zaključka HAKOM-a od 04. rujna 2019., za potrebe vođenja postupka iz čl. 51. ZEK-a zatražio i dobio punomoć kojom tužitelj ovlašćuje L. M. G. za zastupanje u konkretnom sporu između korisnika i operatora. Ističe kako je takva punomoć izostala u postupku rješavanja prigovora iz čl. 50. ZEK-a, iako je zainteresirana osoba u nekoliko navrata isticala da je nositelj pretplatničkog odnosa R. G.. Tuženik smatra kako je osporeni upravni akt zakonit.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.